

VI. PHÁP TĂNG CÙNG AN CƯ.

(Không có lý do đi du hành, lại giẫm đạp lên sinh vật, còn bỏ việc tu tập. Nêu việc bên ngoài để nói lên việc bên trong, nên chế ra pháp này).

Pháp nói ba lần an cư:

(Sửa soạn oai nghi đối cảnh như pháp nói):

Đại đức nhất tâm niệm! Tôi Tỳ-kheo tên là... ở trú xứ này an cư vào mùa hạ, ba tháng trước nương Tăng-già-lam... Nếu phòng xá hư hoại sẽ sửa lại (nói ba lần. Đáp): Tôi biết (Luật ghi: Sẽ nương vào người trì luật an cư. Nếu chỗ ở ồn ào bức bách thì qua bảy ngày được trở về chỗ cũ, tâm niệm nương từ xa. Luật Tứ Phần ghi: Trong mùa hạ an cư

nên nương vào đệ ngũ luật sư tụng đầy đủ hai bộ luật, nếu trái phạm Ba-dật-đề. Theo ý nghĩa luật nên hỏi):

Người ai trì luật? Đáp: Nương luật sư... (nói): Có nghi ngờ nên hỏi (Nếu chẳng phải Tăng-già-lam cần phải bỏ. Phòng xá hư nên nói sửa chữa lại. Nếu hậu an cư thì chỉ xứng ba tháng sau là khác).

Pháp tâm niệm an cư.

(Chuẩn theo nói ba lần ở trước, chỉ trừ câu đầu).

Pháp thọ phòng xá an cư.

(Bấy giờ, có phân chia phòng xá và ngọa cụ, chia xong không khởi tâm niệm, miêng cũng không nói sinh nghi, bạch Đức Phật, Ngài dạy: Vì an cư nên phải thọ phòng xá và ngọa cụ, cũng thành an cư. Đã nói, cũng không tâm niệm, nên có tâm niệm an cư):

Pháp thọ ngày xuất giới.

(Văn ghi: Trưởng giả thỉnh Tăng sợ không dám nhận, nhân đó bị chê bai. Đức Phật dạy: Hoặc thỉnh hoặc không thỉnh cần phải xuất ra ngoại giới. Tất cả đều cho phép bảy ngày, rồi trở lại. Lại có các ngoại đạo muốn cho nước chảy quanh Kỳ-hoàn. Vua xuất binh chinh phạt muốn đến hỏi han. Đức Phật dạy: Nếu có việc Phật, Pháp, Tăng hay việc riêng bảy ngày cho phép bạch nhị, thọ mười lăm ngày đêm hoặc ba mươi đêm, lấy đêm để tính, không giống các bộ khác duyên đúng, duyên sai, giáo tự nêu rõ, trùng hay không trùng cứ nương vào cách thức thường làm. Nếu có hai nạn cho phép phá không có tội. Khai không trùng nên hạ an cư không phá thành tựu. Hoặc có thể theo văn đã cho phép chỗ kia thọ an cư chia y, an cư chỗ kia thành nghĩa cũng không mất).

Pháp Yết-ma thọ ngày.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... vì việc... muốn xuất giới đi ra ở ngoài bảy ngày lại thọ (mười lăm đêm hoặc ba mươi đêm) rồi trở lại an cư chỗ này. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo này tên là... vì việc... muốn xuất giới đi ra ở ngoài bảy ngày lại thọ (mười lăm đêm hoặc ba mươi đêm) rồi trở lại an cư chỗ này. Các trưởng lão nào đồng ý thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã cho Tỳ-kheo này tên là... thọ thêm (mười lăm đêm hoặc ba mươi đêm) xuất giới đi rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Pháp nói ba lần thọ ngày.

(Luật không nói từ thọ, nói theo yết-ma):

Trưởng lão nhất tâm niệm! Tôi Tỳ-kheo tên là... vì việc... muốn xuất giới đi ra ngoài rồi trở về lại an cư ở đây (nói ba lần).